

üle tedda panni maiapiddajaks. Sila pärrast önnistas suur Jummal Enoki maia, ja lastis keik head nou seal hästi korda ümber. Sest aiosid mõllemad mehhed tihti maggasat jutto, ja Jummal andis Sila sannadele sedda joudo, et Enok wimaks usklikuks sai, ja Jõsanda nimme peale ennast lastis riötida. Sest aiaast Enok sai ueks innimeseks: ei räkind mitte ühtainust valjo sanna ennam Hamidi vasto, olgo kül, et Hamid tedda nüüd veel fibbedaminne taggakimsas ja temmale keifjuggust vallo ning waimo röhhumist fatis. Nenda tingis temma furje innimesi, kes ühobel õsel Enoki rohhoaeda piddid laggedaks teggemä ja purruks lõma neid viljapuid, mis Enokil sureks rödmuks ollid olnud. Enoki sobrad astusid temma ette ja ütlesid: „Kui jättad sedda ilma fättemafemata, siis teine tigge loom saab veel furjemot sinno waecta latsta.” — Enok wasatas ja ütles: „Se paljha tõ on õ aial tehtud, ei ükski ei ole näinud, kelle läbbi. Seeb se on, et teine lähhäb sedda tagagasi aiamä, kui temma peale sünd lükatakse. Minnule se on üks kannatusse õppetus. Eks see samma furri waim, mis temma peal käib, minu nagi sees wannaste ei olnud. Jõsanda Ewange-

liumini joud on vast sedda vihhaivaeno meest minno seest kautanud.” — Peagi pärrast sedda aega tõid Enoki sobrad kaks neist furjateggiatset, fedda Hamid olli palgannud selle õrrahäivitamisse töle, ja sobrad ütlesid: „Need sammad ülesannetumad on selle Hamidi furjust ülesannud. Nüüd ei kela sind ühtegi ennam furja furjaga maksma.” — Agga Enok wasatas: „Ei mitte, fest et ollen sedda jo korral temmale andeks annud, olgo kül, et tahhaksin neid illusaid viljapuid koggone tagganutto, eht kassi himaga taggasid osta. Eks ei olaud õnsa iissa au:mällestussuks?” — Västa aegus tulloke nelas Hamidi hones, ja teggi tedda paljaks. Enok olli kül omma perrega appi tötnud; agga se jäi keigest ilma. Astus süs Hamidi ette ja ütles: „Rauta wahhest omma vihha minno vasto: wallitsego teps rahho sunno ja minno wahhel. Tulle ja essa omma naese ja lastega minno maias. Se mis minnul on, sedda jäggame nago lihhased wennad issekesis poleks.” — Hamid seisis tük aega fui sammas teise ees, tahtis omma hirmisa filmaterraga temmast läbbi pisti, põris jársko temmale selga ja lisendas: „Taggane sadan! eks se tullekahjo ei ole sinu põrgo tõ?” — Se peale ütlesid Enoki